

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. С., 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Янакиева
Членове: Мартин Цв. Сандулов
Гергана Огн. Симеонова

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
като разгледа докладваното от Мартин Цв. Сандулов Въззивно гражданско
дело № 20242200500159 по описа за 2024 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение Решение № 173/01.03.2024 г. постановено по гр. дело №
20232230104811 по описа за 2023 г. на Районен съд С., с което е признато за установено, че
Й. Х. С., ЕГН: ***** от с.Н., общ.С., ул.”Райна Княгиня“ № 1 е осъществил на
01.12.2023г. домашно насилие спрямо И. Р. Ч., ЕГН: *****, Е. Й.ова С.а, ЕГН:
***** и Х. Й.ов С., ЕГН: *****, от гр.С., ул.”Хан Крум“ № 14, ап.1.

Наложени са на Й. Х. С., ЕГН: *****

следните мерки за защита срещу домашно насилие:

Задължен е извършителят Й. Х. С., ЕГН: ***** да се въздържа от извършване на
домашно насилие спрямо И. Р. Ч., ЕГН: *****, Е. Й.ова С.а, ЕГН: ***** и Х.
Й.ов С., ЕГН: *****.

Забранено е на извършителя да приближава И. Р. Ч., ЕГН: *****, Е. Й.ова С.а, ЕГН:
***** и Х. Й.ов С., ЕГН: ***** на разстояние по-близо от 50 м., местоработата й
в Тирбул ЕАД С. на адрес гр.С., ул.”Керамика“ № 10, училището, посещавано от двете деца
- Второ ОУ „Х. Ботев“, гр.С., ул.”М.“ № 6 Б и местата им за социални контакти и отдих за
срок от 18 месеца, считано от постановяване на решението.

Наложена е на извършителя Й. Х. С., ЕГН: ***** глоба в размер на 1000 лв. /хиляда
лева/ и е осъден да заплати разноски.

Подадена е въззивна жалба от ответника, чрез представител по пълномощие, в която се поддържа, че така постановеното съдебно решение е неправилно, материално и процесуално незаконосъобразно, доказателствено не подкрепено, а така също и необосновано. Изрично заявява, че принципът на справедливостта изисква всеки акт на физическо и/или друго насилие да бъде предмет на адекватна и предписана от закона санкция. Същевременно обаче тази санкция следва да бъде реализирана единствено и само при безспорно доказано деяние в така посочения смисъл, а не въз основа на необоснована и произволна емпатия. По делото не било ангажирано и съответно нямало дори и едно-единствено годно доказателство, въз основа на което да се установява осъществен акт на домашно или каквото и да било насилие от страна на въззивника било над молителката И. Ч., било над двете деца на страните.

Първостепенният съд е възприел фактически изводи, които категорично не се подкрепят от доказателствата по делото. Съдът и приел за осъществени определени факти без да обоснове доказателствените източници за това, въпреки императивните си процесуални задължения в така посоченият смисъл. Излагат се аргументи. Като извод се твърди, че вместо да основе тезата си на несъмнено доказани факти и обстоятелства, първостепенният съд е възприел собствени предположения, които не са основани на конкретни и надлежно събрани доказателства по делото. Прави се разбор на събраните по делото гласни доказателства, с които се навеждат аргументи за необоснованост на решението. В заключение посочва, че цялостното поведение на молителката сочи, че чрез предявената от нея молба с твърдение за причинено ѝ от въззивника домашно насилие, същата се опитва да черпи права от собственото си неправомерно поведение, приписвайки му провинения, каквито той не е извършвал, включително с по-далечната цел настоящото производство да обслужи бъдещото съдебно решение по гр. дело № 4303/23 г. по описа на Районен съд С.. В обобщение се иска да се отмени решението и да се обезсили издадената заповед за защита. Направени са доказателствени искания, а именно да бъде изискан от Районна прокуратура С. заверен екземпляр от социалния доклад, приложен по делото, а именно 09.01.2024 г. Същевременно и във връзка с образуваното ДП № 1730/2023 г. по описа на РУ на МВР С. и да бъде изискана от деловодството на РС С. писмена справка, от която да е видно има ли образувано гр. дело под N: 4303/2023 г. по описа на същия съд, като се посочат страните по това дело, неговият предмет, както и да се приложи препис от исковата молба.

Не е подаден писмен отговор на въззивната жалба.

В с.з. въззивникът се явява лично и с представител по пълномощие, който поддържа жалбата.

За въззиваемата се явява представител, определен по правилата на закона за правна помощ, който оспорва основателността на подадената жалба.

Въззивният съд намира въззивната жалба за допустима, отговаряща на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, същата е подадена в срок, от процесуално легитимиран субект, имащ интерес от обжалването, чрез постановилия атакувания акт съд.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно, и с оглед обхвата на обжалването

– и допустимо.

При извършване на въззивния контрол за законосъобразност и правилност върху първоинстанционното решение, в рамките, поставени от въззивната жалба, настоящата инстанция, след преценка на събраните пред РС доказателства и тези пред настоящата инстанция, намира, че обжалваното решение е правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Този състав счита, че формираната от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така както е изложена в мотивите на решението, е пълна, правилна и кореспондираща с доказателствения материал, и с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК, **ПРЕПРАЩА** своята към нея. Събраните от тази инстанция доказателствени средства не я променят.

Изградените въз основа на нея правни изводи, кореспондират с приложимите за казуса правни норми, поради което въззивният съд ги споделя. При цялостно и правилно изградени фактически констатации първоинстанционният съд е достигнал до законосъобразни правни изводи, наложили правилното уважаване на молбата.

Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за Т. насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство.

При напълно изяснена и правилно възприета от районния съд фактическа обстановка, правилно същият е приел, че от събраните по делото доказателства - писмени и гласни може да бъде направен извод за основателност на искането за издаване на заповед за защита. Според разпоредбата на чл. 13, ал. 1 ЗЗДН в производството по издаване заповед за защита са допустими всички доказателствени средства по ГПК, а в ал. 3 е посочено, че когато няма други доказателства, заповедта се издава само на основание декларацията по чл. 9, ал. 3 от закона. Логиката на законодателя е била, че към издаване на заповед за защита въз основа на декларация се пристъпва само в случаите, в които няма други доказателства. В противен случай, декларацията се преценява в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства.

Основните възражения съдържащи се във въззивната жалба са свързани с твърденията за необоснованост на първоинстанционното решение, което не почивало на събраните по делото доказателства. По делото е несъмнено, че на молителката в първоинстанционното производство е било издадено съдебно медицинско удостоверение № 20/2024г., въз основа на извършения личен преглед и данните от прегледа на 01.12.2023г. Установено било, че по време на инцидента дрехите, с които била облечена били зацапани с кръв. Якето било изцапано с кръв отпред от двете страни. Блузата ѝ била с петнисти зацапвания от кръв отпред, в областта на гърдите и надолу към корема. Дънките също били с кръв, като зацапванията били отпред по крачолите над коленете и под тях. Единични зацапвания от

капки кръв били установени и по белите маратонки, с които била обува.

Освидетелстваната била с перука по време на прегледа при съдебния лекар. По време на прегледа същата била разчорлена, кичури коса били отрязани предимно от тилните области на главата, както и от двете слепоочни и теменни области. Почти оголени от коса участъци били установени в тилните области на главата, върху площи около 2-3 до 3-4 см. В областта на лявата половина на лицето били установени множество охлузвания под формата на нишковидни и лентовидни одрасквания, които имали вид на раздирания на кожата, в различни посоки, предимно полухоризонтално разположени, с дължина от около 1-2 до 4-5 см., най-дълбоки и по-нагъсто били разположени в областта на скулата пред лявото ухо и пред ъгъла на долната челюст. Тези в областта на лицето, които били пред ъгъла на долната челюст били по- дълбоки и предимно вертикално разположени. Единични по-къси и по-малки охлузвания били установени и в областта на гърба и лявото крило на носа и по ръба на лявата ноздра, в областта на лявата половина на челото, в областта на лявата очница и в лявото слепоочие. Кожата и подкожните тъкани в тези области на лицето били оточни и болезнени. На тези места били установени и синкавоморави кръвонасядания, като болките се засилвали при опипване с ръка и при докосване на травмираните области на лицето. Установени били и зацапвания с кръв.

В областта на лявата половина на шията били установени три на брой масивни, дълбоки охлузвания под формата на лентовидни одрасквания, с посока отзад и отгоре, надолу и напред, успоредни едно на друго, с разстояние между тях около 2 см. Над тях били установени и други охлузвания под формата на одрасквания, които били по- повърхностни.

В областта на гръбната повърхност на дясната длан, предимно в областта на първите три дланни кости били установени масивни дълбоки нишковидни и лентовидни охлузвания под формата на одрасквания, с посока отгоре надалу, с дължина около 1-2 см., до 4-5 см. Такива били установени и в областта на гръбната повърхност на показалеца на дясната ръка. Единични подобни одрасквания били установени и в областта на гръбните повърхности на третия и четвъртия пръст на лявата ръка, които били по-слабо изразени и били с по- малки размери. Кожата и тъканите на охлузените места били болезнени и оточни. Болките се засилвали при докосване с ръка и при функционална активност. Установени били и болки в областта на долните крайници.

Описаните увреждания били получени вследствие действие на твърди тъпи и тъпоръбести предмети и добре отговаряли да са получени от ноктите на ръцете на човек и в този смисъл да са получени по начин и време, както съобщила освидетелстваната в предварителни сведения.

От друга страна е безспорно, с оглед свидетелските показания, че на 01.12.2023г. страните имали уговорка, въззивникът да вземе двете деца за режим на лични отношения с тях. Той отишъл пред входа на блока около 18,00 ч., където следвало да му бъдат предадени децата. Бил придружен от двете си сестри Янка и Русана. След като молителката слязла с децата пред входа, започнали взаимно да се обиждат със сестрите на въззивника в присъствието на децата. Отношенията ескалирали и свидетелят Русана Симеонова завлякла децата към

автомобила, с който пристигнали в града.

След това се върнала и всички заедно, включително и въззивника, вече във входа на блока, нанесли побой над молителката и нарязали косата ѝ с ножица, при което ѝ били причинени и рани по главата и лицето. След това всички побягнали към колата и потеглили въпреки опитите на намиращите се на място мъже да ги спрат. На шофьорското място в колата, с която пристигнали през цялото време имало мъж.

Оплакванията във въззивната жалба са неоснователни, тъй като обосновано районният съд приел, че показанията на свидетелите полицейски служители С.Ж. и Д.Д. са идентични и установяват в пълна степен посоченото от последния в докладната записка и описано по-горе в изложението, относно посещението им на мястото на инцидента и установяване на пострадалата молителка. От показанията на свидетеля Веселин Ангелов се установява, че на 01.12.2023г. по път за в къщи, близо до работата му се натъкнал на хора, които дърпали, влачели и качили насила деца в автомобил „Опел Зафира“. Видял че във входа на жилищна кооперация се случвало нещо нередно, тъй като виждал отчасти много хора, които се навеждали към земята и се изправяли - боричкали се. Свидетелят споделя, че между тези хора, които правели нещо във входа имало и мъж и е категоричен, че на земята имало две деца, също така, че на шофьорската седалка в автомобила Опел Зафира, в който били качени децата през цялото време имало мъж. Показанията на този свидетел, както и тези на свидетелите Д.И. и С.И. установяват, че пострадала в това „боричкане“ била молителката. Тя изглеждала в шок, силно уплашена, с нарязана и оскубана коса, а лицето ѝ било в кръв. Свидетелите братя И. се опитвали да спрат колата, като думкали по нея и по прозорците, като първоначално потеглила на заден ход, спряла и след това потеглила напред без включени светлини. Така е обосновано приетото, че спрямо молителката е осъществен брутален акт на насилие, който е извършен в присъствието и на децата. Подобно поведение не само е неоправдано, но и осъдително. Към подобни актове има широка обществена нетърпимост. За психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие. Когато обект на насилие е дете, то следва да се защитава с още по-строги санкции, като насилието е още по-диференцирано и за Т. следва да се счита всеки акт, който е дори със значително по-нисък интензитет и негативно въздействие, в сравнение с обикновените случаи на домашно насилие когато обект на въздействието не е дете, като в тази връзка следва да се отчетат и разпоредбите на Конвенцията за защита правата на детето. От тази гледна точка, никой родител няма право да използва в отношенията си детето каквато и да било форма на насилие, физическо, психическо, емоционално.

Възраженията, че постановените мерки ще попречат на личните отношения на бащата и децата не следва да бъдат възприети. В случая обаче водещ е интересът на децата и следва да бъде приоритетно охранен. Действията на родителя, упражнил насилие върху децата, не могат да бъдат толерирани чрез ограничаване на мерките за закрила с оглед осигуряване на възможност за лични отношения. Докато бащата не демонстрира поведение съобразено с интереса на децата, чрез защита на тяхното физическо и психическо развитие, следва да

търпи ограничения при осъществяване на тези контакти.

Като е достигнал до тези напълно законосъобразни изводи, съдът е постановил правилен и обоснован съдебен акт, като наложените мерки за защита са достатъчни за превенция на евентуални подобни прояви от страна на въззивника. Определеният от съда срок за мерките за защита е обоснован, дава възможност на въззивника да осъзнае поведението си и няма да повлияе негативно при изпълнението на режима на лични отношения между въззивника и децата.

В обобщение въззивната жалба се явява изцяло неоснователна, а първоинстанционното решение правилно, законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено.

Щом правните изводи на двете инстанции съвпадат, въззивният съд счита, че липсват отменителни основания и въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение.

Атакуваното решение следва да бъде потвърдено. Районният съд е провел надлежно и пълно събиране на допустими и относими доказателства, въз основа на които е формирал обективни фактически констатации и правилно ги е привел към съответстващата им правна норма, като по този начин е достигнал до законосъобразни правни изводи.

Ръководен от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 173/01.03.2024 г. постановено по гр. дело № 20232230104811 по описа за 2023 г. на Районен съд С..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____